

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КЖ1 бр.977/17
16.10.2017. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Оливере Бојовић, председника већа, Драгана Лековића и Есада Вељовића, чланова већа, са записничарем Тањом Николић, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног, адвоката Сворцан Драгана из Аранђеловца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Крагујевцу 1К-8/17 од 23.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2017. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-8/17 од 23.05.2017. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 1К-8/17 од 23.05.2017. године окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика (КЗ), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 9 (девет) година и 6 (шест) месеци и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 7 (седам) месеци и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) година која ће се према окривљеном извршити по правноснажности пресуде када исту буде почео да издржава и споредну новчану казну у одређеном износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати суд ће казну заменити у казну затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 63. КЗ окривљеном је у изречену казну затвора урачунато време проведено у притвору и то по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у

Крагујевцу Кпп-18/16 од 29.06.2016. године и то од 29.06.2016. године до 23.05.2017. године.

На основу члана 87. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела и то пушке марке „Mauser“ модел 189Т, калибра 7,9мм, фабрички број ..... – турски маузер.

На основу члана 264. став 4. Законика о кривичном поступку (ЗКП) окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка у целини.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Крагујевцу (јавни тужилац), због одлуке о казни и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи побијану пресуду у делу одлуке о казни и трошковима поступка, тако што ће најпре утврдити казне затвора у дужем трајању за кривично дело убиство из члана 113. КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ те након тога окривљеног осудити на јединствену казну затвора у дужем трајању и новчану казну у вишем одређеном износу, те обавезати окривљеног да сноси трошкове кривичног поступка, тако да на име трошкова насталих пред Вишим јавним тужилаштвом у Крагујевцу, истом плати износ наведен у попису трошкова и допуни пописа трошкова достављеним првостепеном судом, и

- бранилац окривљеног, адвокат Драган Сворцан из Аранђеловца, због битних повреда одредаба кривичног поступка и одлуке о казни, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела из тачке 1. оптужнице тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело убиство на мах из члана 115. КЗ, а ослободити од оптужбе јер није доказано да је крив за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ или да исту преиначи само у погледу одлуке о казни, тако што ће окривљеном изрећи казну затвора у много краћем трајању.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу поднеском КТЖ-983/17 од 08.08.2017. године предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, преиначи побијану пресуду и окривљеног утврђивањем појединачних казни затвора у дужем трајању осуди на јединствену казну затвора у дужем трајању и новчану казну у већем износу од изречене и обавезе окривљеног на трошкове кривичног поступка, а жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану.

Апелациони суд у Крагујевцу је у смислу одредбе члана 447. став 1. ЗКП одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је у смислу члана 451. став 1. ЗКП испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

Жалбе су неосноване.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП јер разлози пресуде нису противречни изреци, а о чињеницама које су предмет доказивања

првостепени суд је у образложењу побијане пресуде дао јасне и непротивречне разлоге, које прихвата и овај суд.

Жалбене наводе браниоца окривљеног да је окривљени свог оца лишио живота после конфликта, који је изазван увредама које је окривљени од свог оца доживљавао као тешко вређање од стране убијеног, а у стању јаке раздражености у коју је доведен без своје кривице, јер се афекат беса високог интензитета мора тумачити као јака раздраженост, те да се с тим у вези радња извршења кривичног дела које је починио окривљени може квалификовати као кривично дело убиство на мах из члана 115. КЗ, овај суд је оценио као неосноване.

Ово због тога што извршење кривичног дела убиство на мах из члана 115. КЗ, подразумева да је извршилац другог лишио живота на мах доведен без своје кривице у јаку раздраженост нападом, злостављањем или тешким вређањем од стране убијеног, што у конкретној ситуацији није случај, јер пребацивање оштећеног сада покојног ББ окривљеном да не ради, да нема ништа од имовине се не може сматрати нападом, злостављањем нити тешким вређањем од стране убијеног по објективним мерилима, односно вређањем које је према тежини и начину објективно узевши у датом ситуацији било подобно да код окривљеног проузрокује стање јаке раздражености.

Поред тога, да би постојало кривично дело из члана 115. КЗ потребно је да је у стање јаке раздражености окривљени доведен тешким вређањем убијеног и да тог тренутка „на мах“ доноси одлуку о убиству што такође овде није случај, с обзиром да је окривљени након расправе са оштећеним - оцем сада покојним ББ отишао да узме пушку, дошао у приземни део куће где се налазио оштећени, стао испред њега са леве стране и на начин ближе описан у изреци испалио један хитац од кога је оштећени задобио тешке телесне повреде услед којих је код истог наступила тренутна смрт, а што даље значи да је од расправе окривљеног са оштећеним до самог убиства прошло извесно време када је окривљени могао да одустане од убиства.

Првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног стичу сва битна обележја (објективна и субјективна) кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, о чему је у образложењу побијане пресуде дао довољне, јасне и уверљиве разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Неоснован је и став жалбе браниоца окривљеног да између два кривична дела за која је окривљени оглашен кривим, постоји привидни идеални стицај, обзиром да је, како се у жалби даље наводи кривично дело недозвољено држање оружја критичног дана послужило за извршење кривичног дела убиство, у ком се случају има сматрати да је извршио једно кривично дело и то кривично дело убиство или кривично дело убиство на мах.

Ово због тога што кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја не обухвата биће кривичног дела убиство, јер држање оружја (које је окривљени у конкретном случају имао знатно пре извршеног убиства) не значи да је окривљени пушку ближе описану у изреци побијане пресуде набавио и држао да би убио свог оца, те што се убиство може извршити и на други начин и другим средствима, а привидни идеални стицај (случај консумпције) подразумева да биће једног кривичног дела редовно у потпуности обухвата биће неког другог кривичног дела, што у предметној ситуацији није случај.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, поводом жалби јавног тужиоца и браниоца окривљеног, Апелациони суд налази да је првостепени суд у смислу члана 54. КЗ, утврдио све околности које утичу да казна буде мања или већа, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног имао у виду личне и материјалне прилике, да је породичан човек – отац двоје деце, признање извршења кривичних дела, да се оштећена – сестра не придружује кривичном гоњењу, да је након лишења живота покојног ББ покушао себи да одузме живот, да је у време извршења кривичних дела био битно смањено урачунљив, да је изразио кајање и да је неосуђиван, док отежавајућих околности није било.

Дајући адекватан значај утврђеним околностима, правилно је првостепени суд окривљеног за кривично дело убиство из члана 113. КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од десет година, у коју му је у смислу одредбе члана 63. став 1. КЗ, урачунато и време проведено у притвору од 29.06.2016. године до 23.05.2017. године и новчану казну као споредну у одређеном износу од 20.000,00 динара, које су и по налажењу овог суда сразмерне тежини учињених кривичних дела и кривици окривљеног, и као такве нужне и довољне да се према окривљеном у оквиру опште сврхе прописивања и изрицања кривичних санкција из члана 4. став 2. КЗ постигне сврха кажњавања из члана 42. КЗ.

Стога су жалбе јавног тужиоца и браниоца окривљеног због одлуке о казни оцењене као неосноване.

Одлука о ослобађању окривљеног од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка у целини, донета је у свему у складу са одредбом члана 264. став 4. ЗКП, о чему је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао јасне разлоге, па је жалба јавног тужиоца по основу одлуке о трошковима кривичног поступка, оцењена неоснованом.

Из наведених разлога, а на основу члана 457. ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар,
Тања Николић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Оливера Бојовић,с.р.**